

**דפנה ברק ניסתה
להיכנס לדירתו
של מנחם בגין
ולא הצליחה —
אולם תוך כדי
כך התגלו לה
עובדות מוזרות
— המעוררות
כמה שאלות**

הקרבה פורסם כאותו הבוקר בעיתונות, הוזכר יותר מפעם אחת. למרבה המזל, גם ראש הממשלה שמעון פרס חגג באותו היום את יום הולדתו. (בגין חוגג את יום הולדתו לפי הלוח העברי, ואילו פרס לפי הלוח הכללי. השנה הודמנו שני התאריכים ביחד, זה אחר זה — פרס ביום השישי, בגין ביום השבת — שבת נחמו, שעל שמה נקרא).

לכן, נטלנו את העוגה ועשינו סיבוב גדול, במישר ראייה מממשלה, סמוך לשעת השימחה היעודה. רק אחרי כן פנינו לרחוב צמח מס' 1. ביתו של בגין ממוקם אחרי סיבוב חד, בפרטיות מזהרת. מחלון דירתו נשקף נוף מרהיב. מצד זה אין לו שכנים. רק מהצד השני מעבר לכביש, יש שכנים.

הבית מס' 1 הוא בניין תלת-מיפלסי שקומתו העליונה היא בגובה הכביש. לשתי הדירות האחרות יורדים במדרגות.

לפני כל דירה יש רחבה פתוחה, כך ששומר המוצב ברחוב יכול לשמור על קשרי עם דלת דירתו של בגין. זוהי הדלת הכפולה שבגין לא יצא ממנה מאז הגיע לדירה, חוץ מאשר לאזכרות השנתיות לאשתו, עליזה. בניגוד לרבים שטענו כי ביקרו את בגין ותיארו את הבית כבית-דירות רגיל. זהו בית תלת-מיפלסי מרוג.

שוגרה לבגין

מיה קרוב לשלוש שנים סגור ומסוגר אדם כדירתו, ברחוב צמח מס' 1. מנחם בגין — האיש שהפך לאגדה בחייו, החיץ, ההולך וגובה, בינו לבין העולם החיצון, אך מוסיף נופך של מיסתורין ואווירה של כישוף כלשהו לאגדה.

זה מזכיר במעט את הגדר שבדורה את היפהפיה הנרדמת, עד שהגיע נסיך-החלומות, הצליח להתגבר על כל המיכשולים ובמחי נשיקה אחת —

השיב את היפהפיה אל חיק החיים. עד כאן האגדה. במציאות — גבהו חומות הבידוד סביב בגין באחרונה. מלבד קומץ שומרי-סוד — בני מישפחה ובני המישפחה-הלוחמת, אין איש בא, יוצא או אף מטלפן לדירתו המוגנת.

גם שותפים פוליטיים ואחרים, שהיו מזדרים לפקוד אותו בכל הודמנות — משה קצב, אליהו כנאלישר ואחרים — חדלו מכך מזמן.

עיסקת-חליפין

ביום השישי שעבר בבוקר, בשעה 0950 בדיוק, התייצבו אמנון טל ואלי פדידה, ממחלקת-המזון והמשקאות של מלון שרתון-פלאזה, ברחוב צמח מס' 1. שם כבר המתינו להם יחיאל קדישאי וצלמים שהוזמנו על-ידי נונגון יחסייה-ציבור של בית-המלון. השניים נשאו בידיהם עוגת-יום-הולדת ענקית. עשו מוזות לצלמים ואחר-כך הוזמנו על-ידי קדישאי אל תוך קודש-הקודשים, מיבצרו של מנחם בגין.

אחרי כמה דקות הופיעו שוב, כשבפיהם הפיזמון הכלי-כך מוכר: בגין מרגיש טוב. נראה עירני. דיבר לעניין, התעניין במצב המשק, והעיקר — שאל על מצב התיירות בכלל ומצב התיירות בשרתון-פלאזה בפרט. באותה הזדמנות היסטורית גם סיפרו לנציגי התיקשורת, התאבה לדעת כל פרט על האיש המסתגר מזה שלוש שנים, על מיבצע מיוחד של המלון, מנחם בגין כמקדם מכירות של בית-מלון — איזה רעיון! איזה גימיק!

בשיחה מפורטת יותר, שקיימתי עם אחד משני העובדים המסורים של המלון שהתמרסמו בן-בוקר, התקשיתי מאוד להבין מהיכן הסיקו השניים, למשל, שבגין מתעניין במצב המשק, עינם של השניים לא שזפה, למשל, עיתונים מפורזים בסלון הדירה, שם ישב בגין, גם על שאלת-השאלות — איך הוא נראה — לא קיבלתי תשובה ברורה. בגין, התרגשו השניים, התפעל מהעובדה שמלון שרתון-פלאזה לא שכח את תאריך הולדתו. "ממש התפעל!" נאמר לי.

מכך באמת אפשר להסיק שהוא עירני וקורא עיתונים. שהרי בעיתונים פורסם תאריך הולדתו בהבלטה.

השניים לא ידעו, עד השניה האחרונה, האם יוזמנו אל תוך הדירה, או שיתבקשו להמתין בחוץ. האם נעוץ המיסתורין בשיקולים של יחסי-ציבור, או שקדישאי באמת לא יכול היה לתת תשובה ברורה בעניין זה. קודם לכן, מסיבות שונות ומשונות, קדישאי, אגב, השתתף באופן פעיל ביותר בשיחה הקצרה. השניים לא היו מסוגלים לתאר אפילו פרט אחד מאורח-החיים של האיש שגזר על עצמו מיסתורין, פרט לכך שאחת מנכדותיו הסתובבה בחדר.

בטרם הספיקו לקלוט משהו מעבר לגודל המעמד, יצאו בחזרה אל הצלמים, הבזקי-מצלמות, ראיונות ברדיו, איזכור השם שרתון-פלאזה בצמוד למילים: עירני, מדבר לעניין, מתעניין, שומר על מצב-רוח טוב.

יחסי-ציבור מעולים לכל הצדדים. בעגה של עולם-הפירסום קוראים לזה — בארט (עיסקת-חליפין).

הברית, שם שוהה בתו היחידה, שאותה מגדלת אמה של אשתו המנוחה. הוא התלכט כיצד יעביר את העוגה לבגין, מובן שהיתה אפשרות שניציג אחר של המלון יעשה זאת, אך אז המחווה תאבד מהנופך האישי.

"מרדע שלא תעשי משהו בשמי?" פלט בצחוק, זה רעיון!

ביקשתי מהברית, אשת-החברה שרה דווירוביץ, שהיתה אהובה במיוחד על בגין, שתזמין עוגת יום-הולדת, ושתקפיד שלא ייודע למי היא מיועדת. ביום השישי שעבר, יום לפני יום הולדתו של בגין, כאתי למלון הילטון, בירושלים, שם הוזמנה העוגה. הקפדתי להיראות בחברת אנשים המזוהים עם המערך.

בינתיים טיפלה דווירוביץ בעוגה, אלא שבשעת הטיפול הרעשני בכך הבחינו בה מכרים, והעלו השערות למי מיועדת העוגה. בגין, שדבר שימחתו

השאלה הגדולה היא על מי מגוננים באמצעים חסרי-תקדים אלה? האם מגוננים על בגין מפני הציבור? או שמא — על הציבור מפני ניפוצה של האגדה ששמה מנחם בגין.

אולי עוגה

לשמעון פרס

ביום השבת, לפני שבועיים, דיברתי עם השף שלום קודש ממלון שרתון-פלאזה בירושלים. השף המפורסם נהג להביא, מדי שנה, עוגת יום-הולדת מפוארת למנהיג האהוב עליו, מנחם בגין. המינהג היפה, שהיה כבר למסורת, קיבל פירסום במיוחד מאז הסתגר בגין בכיתו.

קודש סיפר לי, בצער רב, כי השנה לא יוכל לקיים את המסורת, מכיוון שעליו לנסוע לחודשיים לארצות-

שר בכיר מהליכוד, שידע על כור נותני, טען כי ביקר את מנהיגו האהוב והסביר לי, בביטחון מלא, שזוהו בית דירות, ושהשר חיים קורפו ורעייתו גרים מעל לבגין. "את הולכת לבקר את קורפו", תיכנן עימי, "בדרך חזרה — נעצרת ליד דלתו של בגין, דופקת בדלת ואת כפנים..." **התשובה**

תהיה: לא!"

המציאות היא קצת שונה. בגין מתגורר בקומה האמצעית של הבית הנאה, עטור העציצים, ואילו מישפחת קורפו — דווקא בקומה התחתונה. מהסוכה של השומרים, המופקדים 24 שעות על בידורו של בגין מהעולם, ניתן לפקח על שלוש הכניסות.

החתינו את המכונית. שוטר מנומנם, בעל אישת הביבה ושיער דמוי-פיאה,